

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 355/2019
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ А.Д. ..., ради уплате доприноса, решавајући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Основни суд у Врању се у предмету П1 1299/17 на рочишту дана 27.05.2019. године огласио стварно и месно ненадлежним, констатовао да је решење постало правноснажно будући да су се странке одрекле права на жалбу, те предмет доставио Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном за поступање у овој правној ствари.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, па је списе предмета уз акт П 361/2019 од 06.06.2019. године доставио Врховном касационом суду ради решавања негативног сукоба надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-У, 55/14 и 87/18– у даљем тексту: ЗПП) и члана 30. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08...113/17 и 88/18), Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописана је надлежност основних судова да у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није прописана надлежност неког другог суда.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова је прописана надлежност привредног суда да суди у првом степену у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за

утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају, води се спор између тужиоца као физичког лица и туженог који је привредни субјекат. Стечај над туженим је отворен решењем Привредног суда у Лесковцу Ст. бр. 8/2018 од 25.07.2018. године (став први изреке), док је ставом другим изреке одређено да се усваја унапред припремљени план реорганизације, те ставом трећим да се обуставља поступак стечаја над стечајним дужником „ББ“ А.Д. Наведено решење је постало правноснажно 21.02.2019. године. Предметни спор је започео подношењем тужбе Основном суду у Врању 12.10.2017. године, а ради наплате новчаног потраживања – доприноса за обавезно социјално осигурање.

Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09...95/18), прописано је да правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

Имајући у виду напред наведено, а нарочито да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због извршења плана реорганизације, а да је предмет конкретног спора захтев тужиоца за уплату доприноса, у конкретном случају се не ради о спору поводом реорганизације и стечаја, па зато нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда, већ је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

Из изложених разлога, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић